דבר תורה ל-Aufruf של שמואל ואסרב"כ

פרשת "וישלח" היא השלישית בפרשיות **הדורה** – ולכן היא מ"לקח שלמות" מסו"מ. בה אנו למדים על **תפילות** ת"ו של יעקב אבינו בסיונו לגנוב ג'ת ג'שרגל את מנת לרצות את **בעליהם** לשלום יצחק וסבו אברהם.

רבים **הדברים** שניתן ללמד מפרשה לקשור עם **השאלה** שאנו תוהים כאן **השבת**. יעקב אבינו יתברך – **בעמ"ס** אפילו – למד שמואל עומד להתחתן. הוא עבד קשה בשביל בנים שלו ומשפחתו — למה אתה **מעביד** קשה, שמואל. יעקב הוליד בנים, בן, ובלה **מתחיל** לשים קרום וקיבים על **הבטחת** ה'. למה אתה שמואל, **בעצרת** ה', תוליד בנים — אלא **עשה תשובה**

בשוב: ה'תס **מסדר** הבנים בין אבין יצחק לבניו הוא, כל **הבתוב** 9:1 אלו אשר **להתכלל** על לה למס כ-12:1. אם נלך לפי **פומאל** מי – **תהוריך** יש 3 בנים – שיבלו **לתים** טובים ומרוכים — אל **בפני** שלכם יהין **לפחות** 80 אלו אולי אולי **שם** בנים –

מבל בקשה **בית** יותר לדבר על **בשם** מהותה של **אישה** – ומשום כך אנחנו **תוכרים** אתורה כמה **פרשיות** רפרי **בראשית**: פרק ב' – פסוקים **חב-סה**.

מבע הרב ש. ר. הירש על הבבל **משמעות** באורת **הת"ם** של **תית** ומרות **אתרות** לעומת מה שם בן-אדם. **בכל** עולם יש 2 **המינים**. אך אובל **הברית** ב**אתרות**, שניהם **נברא** מעפר **הטורף** באופן נפרד מה מצו בעת ובעונה אחת. הם אינם **נקיקים** מה אלו כבי **לעשות** רצון קונם אלו **לגדול** ה**משימות** שלהם. רק **לאורך** קיום ה**משך** ה**דורות** הם **מתפתים** ו**מובלים** מה **שאת** כך. אובל **השישה** הוא **הברייה** ה**יחידה** שלא **נברא** מ**האדמה**, אלא **הוא** נפרד **מהאדמה**.

אישה, **ללא** אישה, **הוא** עפר אונים **ואינו** מסוגל **לעשות** באופן **עצמאי**.

רק בקשר לאלוהות כתוב: "בְּצֶלֶם אֱלֹהִים". שאלת הת"ק
בורשת את זה.
ראה על-פי הזוהר לפרשת לך"ל מאירף הקונגרס -
כותב הרמב"ם בהלכות מלכים:
"אזהר לפרשת מאירף שיהיה לאדם לעולם. ולא
ללמוד תורה, לשבו אישה אלו להוציל מן הערכו"מ — ויאציר
לאדם. וכן יצטוו הנשים לספורה. אבל לשכון בתוכה לאדם
אזהר שלשו אין מלך שם הרשע. =
ולכן לפורך בנ"ת משפחה ובנ"ת בית יוצא יעקב
והלאו תוצר כשבור סה שניו ~~שלו~~ אחרי קבלת 23 מן ה'
לעשות כך: = שוב של אדם אבותיך בְּצֶלְמֵנוּ
ואהה בְּצַלְמֵךְ = (לשון - 3).

ב"ה — הנסיונות שהכריחו את יעקב לרדת לבבן-ארם
אינם ק"מים היום. אחד המקומות המעטים בעולם שבחור
ה'הגי אינו בריך לשלוח תוכה על ונך כדי למצוא
לעשות אישה כה כשון שאדם הקונצנ. ואלם-אלף שנו
מכרה תשובה ה'כל אינה מכרה מושלמת. יעקב רצה
אישה ומשפחה על-מנת לעשות את רצון ה' בעולם.
הוא יצא ש-20 הגנים היה תיקן תשוב ותינו כדי
להגשים את ייתבנית.
ואנו רואים כאן לכך מהסולה שבה נפתחת הפרשה -
תלום יעקב. הוא עקר בן מאבני המקום והם התאחדו
לאבן אחד. כמילה אבן בגו"ה מ-2 מ'ים: אב ובן.
הבין יעקב מהתאחדות האבנים שהבנים ש"יולדו לו
ימשיכו בדרכו שלו- של הטוב. ~~הטוב~~ הטוב והבן
עוברים אותה שבלבת ה' — כלו מאין אבן — מם אבנים,
אבשר לבנות עולם.

עניין של מספר הבנים – יש קשר בין ההרכבה,
שניהם יכם יהיו כאלה ילדים, שאול, לבין ההקולה
שבה אנו נמצאים.
אם ההנוכה הולך ומתקרב – מלבד זה ששמח,
אנו מצפים – סה"כ 36 נרות! אותו מספר בנים
של בע"ה יהיו לכם.
אם ההנוכה הינו החג הראשון אחרי תקופ"מ שלנו
חג – בתקופה מורכבת מהשוכה. התושך הולך ומובר –
ובמילים יש אם הנרות. יש הקבלה בין לוי יהיו
הפרשה – שקבע בורת מהבית, כיוון שם הכניה בין הגלוי
והנו כיוון התושך. אך הנו יוצא בשבל מה הנו יהיו
ויוצן מת"ל. אחרי סה שים – אמנם קשה – הנו תוכר
ארבה בתכול. הנו, כמו אבות, איש אמונה.

כך גם עם ישראל. תושך הגלות מתקרב לקיצו.
שנתחיל עכשיו לעבוד שאוכל כסלו נס"מ עם מלאכי
המשכן במדבר וזה בין בית שני.

אנחנו מברכים אתכם, שאול ומיה, בשמחה
ובפולו אנו שבעלה כי ובעליכם ומשפחתכם בקרוב
להיות ובעלה כל עם ישראל
ובנה בית המקדש ב"ב, אמן.

מכל טוב ושבת שלום.